

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 841

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

605

P A T R I S T I C I .

Initium: *Homo. Anima mea in angustiis est spiritus meus estuat &c.*
Fol. 135. p. 2. Incipit Liber Secundus. Divisus est hic in multas *Rubricas*, quae non respondent titulis *Edit. cit.* et non raro iis pleniores sunt. Finis: *Tu mibi supra uitam meam places.*

XVI. fol. 150. p. 2. manus Seculi XIII. adscripsit *Decreta Hungarorum*, que a Guidone cardinali (S. Laurent. in Lucina a. 1267.) suscepserunt. Edidit ea ex hoc Cod. Lambecius L. II. p. 68. unde in *Collectiones Conc. Harduini, Coletii et Peterii* profecta *Kollarus* demum T. I. *Analeft. Vindob. col. 21.* repreäsentavit. Sacerdotum Coelibatum maxime spectant.

CXCVI. VI. H. 29.

667 Codex membraneus lat. Sec. XV. Folior. 79. 4. nitidissime scriptus in *Italia*, Literis initiorum deauratis picturatisque decorus, quondam emitus et possessus a Barth. Gbisilardo, ut bis notatur, dein a Job. Sambuco complectitur sequentia: I. Magni basilij cesareq; capadocij sanctissimi archiepiscopi ad instituendos adolescentes in legione poetarum ceterorumque antiquorum scriptorum libellus *Vnicus* et pulcherrimus incipit. Sed praecedens: *Leonardi Aretini eloquentissimi uiri in traductione magni Basilij prefatio ad colutum.* Hoc initio: *Ego tibi bunc librum coluti ex media: ut aiunt: græcia delegi. &c.* Opusculum ipsum infit: *Multa sunt filij:*

606

que bortantur me ad ea uobis consulenda &c. Inscrifit illud lingua Basili: Προς τις Νεας, ὅπος αὐτὸν Ἑλληνικῶν ὀφελούντο λογων. et extat edit. Opp. Maur. Paris. 1722. T. II. p. 173. f. De Interprete Leonardo Bruno Aretino inter Literarum in *Italia* restauratores claro, qui an. 1444. vivendo adtigit, post Laur. Mebus, *Apost. Zenum* et J. M. Mazzuchelli egredie more suo pertractat Hier. *Tiraboscus* Hist. lit. Ital. T. VI. P. II. L. 3. p. 33. ubi et Colutii Salutati meminit, quo Praeceptore Leonardus in eloquentia latina *Florentiae* faventissimo usus fuerit. Versionem porro nostram utilissimi Libelli prima statim Prela multiplicare coeperunt adeo, ut mihi licuerit in *Supplementis Maittairei* hoc anno 1789. vulgatis plures Editiones ejus *Annalibus* addere, interque ceteras nemini haetenus memoratam *Budensem* typis Andr. Hes circa 1473. 4. proditam, quam nunc Bibliotheca nostra Palatina recepit.

II. fol. 17. *Alexandri macedonis. Hannibalis Karthaginensis Scipionis africani maioris trium summorum ducum de artis imperatoriq; presidentia contentio apud inferos sub minoe Judice ex lutano auctore græco per dominum Johannem Aurispam in latinum de græco conuersa Feliciter incipit.* Initium: Alexander. *Me o libice preponi decet. melior equidem sum.* Hanni. *Immo uero me. &c.* Est hic inter *Luciani Samosat.* Scriptoris Sec. II. notissimi Διαιλογος

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 841

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

607

C O D I C E S

608

venimus numero XII. edit. Reitz. Amstelod. T. I. 1743. p. 380. 4. Interpretis Joh. Aurispae Siculi Notensis Ferrariae 1460. defuncti Acta et Scripta referunt Illustr. Mazzuchellius in Scriptt. Ital. et supra laudatus Bibliothecae Atestiae Praefectus Tiraboscus l. cit. p. 265. Prior Codices ms. Versionis nostrae plenis quidem volis admetitur, Editiones vero dissimulat. At objacet mihi Lipsiensis per Jac. Thanner. 1500. 4. quam vix dubitem ex anteriore aliqua Italica expressam fuisse, nisi malis, Codicem ms. ab aliquo Italorum, qui per id tempus in ea Academia profitebantur, allatum. Nihil de Versione aut Editione nostra Fabricius Bibl. gr. L. IV. c. 16. p. 492.

III. fol. 20. p. 2. Clarissimi omniumque philosophorum doctissimi Platonis de anime immortalitate phedon. Feli. incipit. Versionis hujus Codices enumerat complures Mazzuchellius, nullo tamen verbo meminit, eam inscriptam fuisse ab autore Leonardo Aretino Innocentio VII. Pontifici, cuius uno saltem anno, videlicet a 1405. ad 1406. quo obiit ille, Secretarium egit. Et extat in Codice nostro per Librarii errorrem fol. ult. Leonardi Aretini ad Innocentium pontificem Maximum in translatione phedonis probemium, quod, cum unacum ipsa Versione 'avendorov' putem, et non nihil ad res Innocentii illustrandas facere censem, hoc transferre placuit.

Qui laudant sanctitatem tuam, beatissime pater, opus certe bonum ac pium agere pergunt, sed contra tamen atque ipsi uolunt efficere uidetur, rem enim supra suas uires aggressi, cum magnitudine eius parem orationem prestare non possunt, tantam audientibus illam uideri faciunt, quantam ipsi queunt uerbis referre, cum ueritate longe sit maior. Ego autem summas ac ueras laudes in ipsis operibus tuis habunde patere arbitror, nec eloquentia omnino indigere, qui in summo fastigio rerum summaque licentia constitutus ita salubriter omnia gubernas atque moderaris, ut uniuersi homines probitatem ac sanctimoniam tuam magnopere admirantur. Hec cum per se illustissima sunt, tum ea de causa magis eluent, quia exoleuerant iam a seculo nostro, nec multis annis in ecclesiam dei reduci posse credebantur, que a te intra paucos menses summa cum prouidentia uidemus reducta. Te enim antistite nihil ambitionis nihil iniquitatis nihil omnino sordis auditur aut cernitur. Tu enim omnem pompam omnemque indignam potentiam repulisti. Tu non ui nec armis, sed iure ac legibus ualere uolueisti. Tu domum dei accepto flagello domum orationis reddidisti, pro quibus profecto rebus uniuersi fideles, si modo fideles esse uolunt, optare debent, te immortalem, si natura pateretur fieri, ut oves dominice sub tam optimo pastore diutissime pascerentur. Sed cum inter ceteras tuas laudes quoque sit rerumque scientia, putauit fore tibi

non

2025-07-01

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 841

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

609

P A T R I S T I C I .

610

*non ingratum, si aliquid studiorum
meorum in tuo nomine ostenderem.
Itaque rem pretiosam et ualde lu-
culentam, sanctissime ac beatissime
pater, ad te mitto platonis librum
de immortalitate animorum. Nam
cum illum apud grecos legerem,
multaque in eo libere pie ac salu-
briter dicta intuerer, digna mibi
res uisa est, quam in latinum con-
uerterem, et maiestati tue desti-
narem, ut cui animarum cura celitus
mandata est, is intelligere pos-
sit, quid summus philosophus de
animo sentiret. Erit igitur hic li-
ber, ut opinor, tibi uiro doctissi-
mo atque humanissimo non ingra-
tus, ceteris uero hominibus ualde
utilis, cum ad doctrinam et intel-
ligentiam, tum ad recte fidei con-
firmationem. Neque enim minima
pars religionis est, que ad animas
nostras post hominis mortem perti-
net, qua in re licet christiana doc-
trina nullo indigeat adiumento,
cum omnia usque adeo plana ac fir-
ma sint, ut in neminem penitus
nisi omnino insipientem ulla dubi-
tatio iam cadere possit. Tamen
erit ista non mediocris ad recte cre-
dendum accumulatio, si uidebunt
hominem philosophum ex omni gen-
tilitate acutissimum ac sapientissi-
mum idem, quod nostri de anima
sensisse. Quamquam non in bac-
duntaxat parte recte atque uere fi-
dei plato consentit, sed in aliis
multis, ut minime etiam admirer
fuisse iam non nullos, qui opina-
rentur, hebreorum libros huic phi-
losopho non fuisse incognitos. Cer-
nentes enim tantam doctrinarum
conuenientiam nullo pacto sibi per-*

Denis Codd. ms. theolog. Bibl. Palat.

*suadere poterant, ex proprio sensu
platonem illa dixisse, sed aut ab
hyeremia propheta didicisse, cum
in egyptum profectus, aut in sa-
cristis libris, quos septuaginta inter-
pretes in grecam linguam transstu-
lerunt, legisse arbitrabantur, quod
et si temporum supputatio non pa-
titur, tamen ex hoc intelligi pot-
est id, quod ego nunc ostendere
uolo, me scilicet philosophum ad
te mittere, qui a uera religione,
cui tu diuino nutu prefectus es,
nequaquam abhorret, sed tantam
habet conuenientiam, ut funda-
menta sententiarum suarum ex no-
stris libris putetur sumpsisse. Sed
iam satis, ad interpretationem ip-
sam accedamus.*

*Init vero illa: Hec hec crates.
Ipse affuisti o Phedon ea die: qua
socrates uenenum bibt in craterem
(additum alia manu: uel in car-
cere. Rite ἐν τῷ δεσμωτηρῷ, nisi
fortasse Leonardi Codex habuisset
ἐν τῷ ποτηρῷ) an ab alio quodam
audiisti &c. Extat clarissimus hic
Dialogus Φαιδὼν ἡ περὶ Ψυχῆς, de
quo Fabricius Bibl. gr. L. III. c.
1. in edit. Henr. Stephan Opp.
Platonis ex nova Job. Serrani in-
terpretatione 1578. T. I. p. 57.
f. Interpretationem nostram Mars.
Ficino notam fuisse, dubitari vix
potest; novam tamen ille dedit in
Platone suo, quae in edit. Veneta
1491. fol. 175. verso legitur, et
non raro ad verbum cum nostra
congruit. Illud addo: prima duo
elegantuli Codicis nostri Opuscula
coaeva manu multis ad marginem
et inter lineas adspersa esse notu-
lis, quae sub initium tertii desinunt.*

Q q

CXCVII.